

Posudek oponenta diplomové práce – praktická část*

Jméno a příjmení studenta	BcA. Štěpán Uždil		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika / ateliér Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2023/2024
Název práce	Zvlčeni		
Oponent/ka práce	Mgr. MgA. Ivo Bystřičan		

Kým jsme ve vztahu k druhým – to je podle mého generální otázka, kterou nastoluje film Štěpána Uždila, a hledá etologickou trojčlenku, kam bychom se mohli vejít a v rámci které bychom se mohli proměňovat. Drama mezi domestikací ztělesněnou ovčí farmou a divočinou manifestující se navracejícími se vlky je originální pohled na mezilidské vztahy a jejich proměnu v rodině. Taková teze umožňuje promýšlet příběh mezi postavami hlouběji, z hlediska niterných tendencí, archetypů a životních energií, které v nás proudí, a i pro nás samotné je složité je objevit a rozumět jim – natož k tomu dospět u druhých, i kdyby se jednalo o rodinu.

Rámování příběhu je působivé a v dobrém smyslu slova aktuální, kdy se děj odvíjí v periferní oblasti sevřené horami, které vytvářejí rám a horizont, a je postaven na intervenci vlků, jejichž občasný návrat do horských oblastí budí kontroverzní přístup veřejnosti. Setkání se zvířetem, které je pro nás zhusta synonymem divočiny, zde popouští spodní proudy těl i duší postav, a to vede k postupné a nikoli bezbolestné rekonfiguraci jejich vztahů. Málo postihnutelné vnitřní světy lidí se zde chytře materializují prostřednictvím zvířat a toho, co si s jejich jednotlivými druhy spojujeme.

Oceňuji, že vizuální koncepce je zjevně promyšlená směrem k tématu a s jistou divokostí pracuje intuitivní ruční kamera, která dokáže podtrhovat tělesnost jako nedílnou součást živého bytí. Zvláště silné je to ve scéně agresivního tance v klubu nebo snahy vést vzpouzející se ovci ohradním koridorem. Za pozoruhodné považuji také přisouzení odlišných způsobů vidění jednotlivých

zvířat-lidí prostřednictvím odlišných typů objektivů a jejich ohniskových vzdáleností. Výrazným způsobem se zde vizuálně pracuje s krajinou, počasím, a přechody mezi dny a nocemi, kdy nevíme, co je ještě den, co už noc a kdy už ráno, nás provokují otázkou nakolik jsme my sami umělým výtvořem civilizace a kdy z nás už promlouvá divoká příroda.

Pokud ve mně film vyvolává tyto myšlenky a dokáže mě zaujmout svou formou a koncepcí, považuji jej za zdařilý. Obsahuje sice několik míst, kde se mi herectví postav jeví poněkud toporněji nebo se příliš tlačí na pilu symboliky, až to zavání doslovností (setkání dívky a vlka u nočního potoka), jako celek je funkční a poctivý. Projekt doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

-Nakolik je pro film důležitá tematizace Sudet a nakolik by se zde mohlo jednat o univerzálnější a archetypálnější příběh?

-Vlci žijí ve hierarchických smečkách, ovce ve stádech, tato kolektivita je činí odolnými. Daná nukleární rodina je zobrazena jako sociálně izolovaná – jaký záměr za tím stál?

-Jaké úvahy a rozhodnutí stály za výběrem hudby a písní, které zpívá sbor?

-V explikacích je řeč o rozpadající se farmě a snaze zabránit jejímu úpadku, místo ale působí utěšeně a spíše jako moderní a prosperující – jaká změna ve vývoji projektu nastala?

-Jak vnímáte vy projevy divočiny v sobě a jak se k ní vztahujete?

Návrh klasifikace: **A-výborně**

V Kolíně dne 4.6. 2024

.....
podpis oponenta / oponentky práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------